

# Lemminkäisen seikkailut

Lemminkäinen halusi puolisokseen Louhen tyttären. Lemminkäisellä oli jo vaimo, Kyllikki, mutta hän oli suuttunut Kyllikille. Lemminkäisen äiti pyysi poikaansa unohtamaan moisen ajatuksen, mutta Lemminkäinen oli tulinen luonnoltaan ja lähti vihaisena uhmaten naisten pyyntöjä.

Pohjola oli pimeä ja pelottava. Louhen tuvassa lauloivat Lapin tietäjät omia salaisia laulujaan. Lieto Lemminkäinen syöksyi taikavoimin seinän läpi.

–Lyhyestä virsi kaunis! karjaisi Lemminkäinen hurjalla äänellä. Tulta iskivät miehen silmät, kun hän alkoi loitsia. Hän lauloi Pohjan pojille suut täyteen kiviä ja ajoit heidät ulos tuvasta. Vaan yhden hän jätti laulamatta: pahaisen paimenen, sokean ukon. Ukko pahastui, kun häntä ei pidetty loitsulaulun arvoisena. Paimen pakeni Tuonelan joelle hautomaan kosto Lemminkäiselle.

-Anna, akka, tyttösi minulle, tuo paras parvestasi! komensi Lemminkäinen Louhea.

-Anna en sinulle tyttöjäni, vastasi Louhi jäisellä äänellä, anna en mitättömälle miehelle. Sitten hän jatkoi ovelasti:

-Hiiden peltojen perillä elelee hirvi, tarueläin, jota kukaan ei vielä koskaan ole saanut napattua. Tule sitten kosimaan, kunhan hiiden hirven olet hiihtänyt kiinni.

Lemminkäinen ei arkaillut yrittää mahdotonta. Hän sitaisi olalleen uuden jousen, survaisi sauvansa hankeen ja lähti hiihtää suihkimaan. Mutta hirvipä juoksi kuin heikkopäinen, piileksi ja pakeni. Vaikka Lemminkäinen oli jo tuon tuosta sitä tavoittamassa, aina se karkasi häneltä. Hiisi kiritti hirveään ja jo oli Lemminkäinen hiessäpäin. Lopulta hän keksi pyytää metsän väen avukseen: metsän ukon Tapion, hänen poikansa Nyyrikin, metsän ehtoisen emännän Mielikin ja Tellervon, metsän piika pikkaraisten, suloisen simasuun. Metsän väen houkuttelemana hirvi vihdoinkin jäi kiinni.

Louhi hämmästytti mahdotonta urotekoa, mutta ei jäänyt sanattomaksi. Hän keksi äkkiä uuden ylivoimaisen työn: tuo vielä tuliharja hevonen. Nyt Lemminkäinen tiesi heti aloittaa loitsukeinoilla ja taltutti tuliharjan tuota pikaa. Vaan ei antanut Louhi vielääkään morsianta.

-Enpä anna tyttöäni, en anna, ennen kuin ammut Tuonelan joesta joutsenen. Lemminkäinen lähti itsevarmana ja oikopäätä. Mutta tuonelan musta joki on pyhä virta. Sieltä ei ihminen palaa elävänä...



# Lemminkäisen seikkailut

Lemminkäinen halusi vaimokseen Louhen tyttären. Lemminkäisen äiti pyysi poikaansa jäämään kotiin, mutta Lemminkäinen lähti uhmakkaana matkaan.

Pohjola oli pimeä ja pelottava. Louhen tuvassa lauloivat Lapin tietäjät omia salaisia laulujaan.

-Lyhyestä virsi kaunis! karjaisi Lemminkäinen hurjalla äänellä. Tulta iskivät miehen silmät, kun hän alkoi loitsia. Hän lauloi Pohjan pojille suut täyteen kiviä ja ajoit heidät ulos tuvasta. Yhden paimenukon hän jätti loitsimatta. Ukko pakeni Tuonelan joelle. Hän hautoi kostoa Lemminkäiselle.

-Anna, akka, tyttösi minulle! komensi Lemminkäinen Louhea.

-Anna en sinulle tyttöjäni, vastasi Louhi jäisellä äänellä, mutta jatkoi ovelasti:

-Hiidellä on hirvi, tarueläin, jota kukaan ei vielä koskaan ole saanut napattua. Tule sitten kosimaan, kunhan hiiden hirven olet saanut hiihtämällä kiinni.

Lemminkäinen ei arkaillut yrittää mahdotonta. Hän otti jousen, survaisi sauvansa hankeen ja lähti hiihtämään. Mutta hirvi juoksi, piileksi ja pakeni. Lopulta Lemminkäinen pyysi metsän väen avukseen: metsän ukon Tapion, hänen poikansa Nyyrikin, metsän emännän Mielikin ja Tellervon, metsän piika pikkaraisten. Hirvi jäi vihdoinkin kiinni.

Louhi hämmästytti, mutta ei jäänyt sanattomaksi. Hän keksi uuden ylivoimaisen työn: tuo vielä tuliharja hevonen. Nyt Lemminkäinen tiesi heti aloittaa taikomalla ja kesytti hevosen nopeasti. Vaan Louhi määräsi taas uuden tehtävän.

-Ammu Tuonelan joesta joutsen Tuonelan musta joki on pyhä virta. Sieltä ei ihminen palaa elävänä...